

[Einer-Jensen.]

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 gaar ud paa, at Indbyggertallet for de Købstadkommuner, som straks omfattes af Loven, forhøjes fra 4 000 til 15 000. Dette betragter vi som forsvarligt, idet vi jo bibeholder Regelen om, at i mindre Købstæder og bymæssige Bebyggelser kan Loven sættes i Kraft ved Indenrigsministerens Godkendelse af Kommunalbestyrelsens Beslutning herom.

Ændringsforslag Nr. 3, ligeledes til § 1, svarer til Ændringsforslag Nr. 25 til § 60 til Forslag til Lov om Leje og gaar ud paa fra Lovens Beskyttelse at undtage saadanne Lejemaal om Forretningslokaler, hvor Kundekredsen betinges af Udlejerens Virksomhed.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 13 til § 5. Flertallet har været opmærksomt paa, at en Lejer, efter at have opnaaet Erstatning for Fraflytningen af sit hidtidige Forretningslokale, muligt kan finde et andet i Nærheden og herved bevare den Beliggenhedsværdi og Kundekreds, hvis Tab han har faaet Godtgørelse for ved Retten. Det vil naturligvis ikke være rimeligt, at en Forretningsmand, der er sagt op og af Retten har faaet tilkendt en vis Erstatning, skal kunne beholde denne Erstatning, hvis det heldige Tilfælde indtræffer, at han kan flytte ind i en Ejendom ved Siden af eller paa den anden Side af Gaden og saaledes bevare den Kundekreds, for Tabet af hvilken han har faaet Erstatning. Ændringsforslag Nr. 13 gaar derfor ud paa, at i saadanne Tilfælde kan der kræves Tilbagebetaling af Erstatningen.

Jeg gør opmærksom paa, at der staar, at Ændringsforslag Nr. 13 er stillet „af Flertallet under Nr. 1“. Der skal staa: „af Flertallet under Nr. 2“.

Ændringsforslag Nr. 21 til § 9 indeholder en Begrænsning af Lejerens Adgang til Erstatning, naar et Forretningslokales Rømning er nødvendig som Følge af Ejendommens gennemgribende Ombygning eller fuldstændige Nedrivning. Begrænsningen er foretaget af Hensyn til det offentlige Interesse i at fremme Bysaneringer. Om dette Ændringsforslag kan siges det samme som om Ændringsforslaget vedrørende nyopførte Ejendomme: at Lovens Formaal naturligvis ikke er at hindre Nybyggeri eller Ombygning eller Sanering. Ud fra den Betragtning har man ved dette Ændringsforslag begrænset Erstatningen, hvor der er Tale om en Ejendoms Ombygning eller fuldstændige Nedrivning.

Under Udvalgsarbejdet har vi ligeledes

beskæftiget os med Spørgsmaalet om Utøjsplagen i Ejendommene. Flertallet finder ikke, at Bestemmelser om Retsforholdet mellem Lejer og Udlejer er den naturlige Ramme for lovmæssige Foranstaltninger herom, og har derfor henstillet til Indenrigsministerens Overvejelse, hvad der fra det offentlige Side kan foretages i dette for Befolkningens Sundhedsforhold meget vigtige Spørgsmaal. Det har i Udvalget været drøftet, hvorledes man kunde komme dette Onde til Livs, hvorvidt det skulde ske gennem Sundhedsvedtægterne eller gennem en særlig Lov, som paalagde et vist regelmæssigt Eftersyn o. lign., og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister inden alt for lang Tid vil kunne finde en Form, under hvilken alle Parter kan gaa ind i et Arbejde for en effektiv Bekæmpelse af den Plage, som Utøj i Ejendommene er.

De af Venstre stillede Ændringsforslag er jo Gengangere fra tidligere Tid, og vi kan ikke tiltræde dem. Selv om det yder nogen Beskyttelse for Erhverv og handlende, maa jeg dog tilraade at stemme imod det af Venstre stillede Ændringsforslag under Nr. 35.

I Venstres Betænkning staar der noget om, at Mindretallet ikke forstaaer Retfærdigheden i det Forslag, hvorefter man for en vis Periode undtager Nybyggeriet fra Lovens Bestemmelser. Heroverfor skal jeg henvise til, hvad jeg allerede har sagt, og til Betænkningen fra den Kommission, der har været nedsat vedrørende Huslejeformholdene, og den Mindretalsudtalelse, der jo til fulde giver Udtryk for, hvad Formaalet med at begrænse Paragrafferne vedrørende Lejen i Nybyggeriet er. Der er jo ingen Tvivl om, at det er rigtigt, hvad der siges i Betænkningen om, at mange Bygherrer vilde betænke sig paa at igangsætte Byggeri, hvis man paa Forhaand var underkastet en Lov, saa man, naar Huset var færdigt og man havde kalkuleret med et vist Beløb, kunde risikere at faa dette Beløb ændret.

Vor Hensigt med dette Lovforslag er naturligvis ikke at formindske Byggeriet, jeg kan sige tværtimod. Den bedste Regulator for Huslejen er naturligvis et Byggeri, hvorved der skabes et tilstrækkeligt Antal Lejligheder. Ud fra denne Betragtning ønsker Flertallet naturligvis ikke, at der ved denne Lov skulde ske en Indskrænkning af det fremtidige Byggeri.

Om de Konservatives Ændringsforslag gælder jo det samme. De Ændringsforslag, man stiller, yder jo saa langfra nogen